11/11/2019

“Η προσευχή, το κομβοσχοίνι, η ελεημοσύνη, νικά το έλεος του Θεού”

/ Πνευματικά Αποσπάσματα

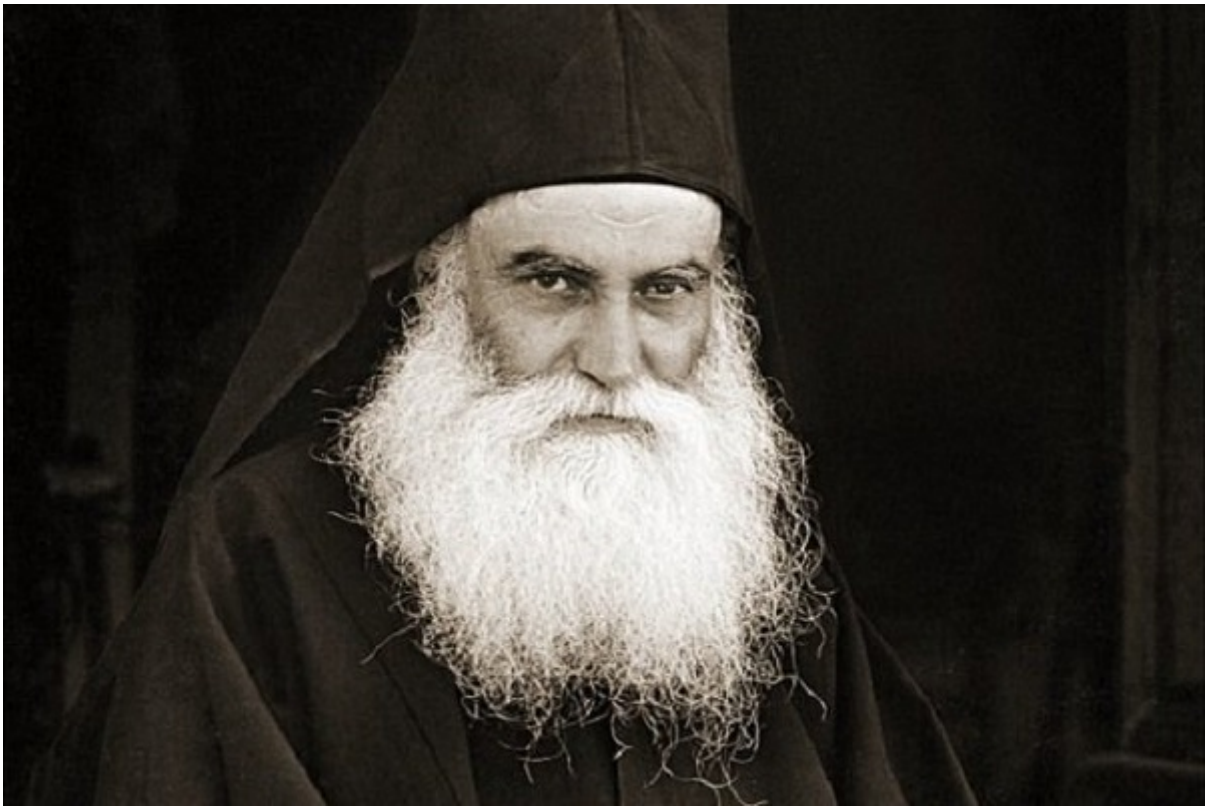

Εμείς οι ζώντες μπορούμε να φροντίζουμε για τον εαυτό μας. Οι κεκοιμημένοι όμως από μας περιμένουν... Ένα κομβοσχοίνι που κάνεις διά τον αδελφόν σου, τον συγγενή σου, δεν πάει χαμένο. Ο Θεός θα τον βοηθήσει, όταν βρεθεί σε δύσκολη θέσιν.

Η προσευχή, το κομβοσχοίνι, η ελεημοσύνη, νικά το έλεος του Θεού. Καμία αμαρτία δεν είναι μεγαλύτερη από το έλεος του Θεού.

Ο Χριστός δέχεται για οιανδήποτε ψυχή, ό,τι κάνεις όχι μόνον έως ότου σαραντίσει, αλλά και μέχρι της Δευτέρας Παρουσίας Του. Εφ’ όσον ζούμε, ας προσφύγομεν στον Χριστόν, προσευχόμενοι, είτε για αποθαμένη ψυχήν, είτε για ζωντανήν, και όλα συμβάλλουν.

Η μεγαλύτερη ελεημοσύνη είναι να κάνεις ένα κομβοσχοίνι για τον άλλον, ένα σαρανταλείτουργον γι’ αυτόν που πέθανε. Η λειτουργία τι είναι; Θείον έλεος. Οι νεκροί έχουν ανάγκην από το κομβοσχοίνι, από τα μνημόσυνα.

Ελεημοσύνη δεν είναι μόνον να δίδεις χρήματα και υλικά αγαθά. Ελεημοσύνη πολύ μεγαλύττερη είναι η ψυχική βοήθεια, με το παράδειγμα, με τον λόγον, με το γράψιμο κ.λπ.

Να κάνεις προσευχή, κομβοσχοίνι για τον πατέρα σου. Θα τον ιδείς σε καλύτερη θέσι. Εις την λειτουργία η μνημόνευσις του ονόματός του είναι ανωτέρα, διότι τότε τον ενώνεις με τον Θεόν.

Να δώσεις σε όσους ιερείς μπορείς, να μνημονεύουν το όνομά του. Όσοι περισσότεροι τον μνημονεύουν, τόσον καλύτερα. Τόσον περισσότεραι προσευχαί κρούουν το έλεος του Θεού. Ακόμα και κοσμικός, αν κάνει προσευχή, ουχί μικράν ωφέλειαν βρίσκει η ψυχή.

Βεβαίως, ζητώντας να σώσει ο Θεός μία αμαρττωλή ψυχή, θα την σώσει, αλλά θα πληρώσεις εσύ. Προσευχόμενος, κλαίγοντας, ελεώντας, κάνοντας κομβοσχοίνι, σιγά-σιγά εξιλεώνεις τον Θεό και για σένα και για τους άλλους που προσεύχεσαι.

Και ένα κεράκι που ανάβεις για μια ψυχή, ο Θεός το λαμβάνει, για να ελαφρώσει μία ψυχή. Ανάλογα με τις αμαρτίες που έχει η ψυχή, διά την οποίαν προσεύχεσαι, θα πληρώσεις και συ το χρέος. Το χρέος πληρώνεται σιγά-σιγά. Όπως π.χ. χρεωστεί κανείς 100 δραχμές, και δίδει μία- μία και τελικά ξεπληρώνει.

Για να βοηθήσεις κάποιον, που έχει έναν τρουβά, τον παίρνεις και τον σηκώνεις εσύ. Ή, όταν ο άλλος δεν έχει χρήματα, πληρώνεις εσύ που έχεις δι’ αυτόν. Τρόπον τινά έτσι γίνεται. Πληρώνεις εσύ διά τον νεκρόν που αμάρτησε, με λειτουργίες, προσευχή, ελεημοσύνες και λοιπά καλά έργα.

Με το κομβοσχοίνι βοηθούμε ψυχές κολασμένες.

Ο προοδευμένος ιερεύς και μοναχός, προσευχόμενοι διά τον νεκρόν, λαμβάνουν πληροφορία, σε τί κατάστασι ευρίσκεται ο νεκρός, καλή ή κακή.
Υπάρχει όμως μετάνοια στην κόλασι;

Ναι. Μετάνοια υπάρχει και εις την κόλασι. Μεγαλυτέρα μετάνοια εις την κόλασι υπάρχει. Εδώ πότε κλαίνε, πότε δεν κλαίνε. Η μεγαλύτερη μετάνοια εις την κόλασιν υπάρχει, αλλά δεν πιάνεται! «Τώρα πέρασε ο καιρός, σαν να σου λέγει ο Θεός, τώρα δεν πιάνεται. Όταν ζούσες, τότε να μετανοούσες».

Η πιο φρικτή μετάνοια εκεί υπάρχει, αλλά δεν πιάνεται. Δεν την θεωρεί ο Θεός μετάνοια. Έχει όμως αξία η προσευχή των άλλων. Όταν προσεύχεσαι για κάποιον, ο Θεός τον ελεεί. Η αγάπη του Θεού νικάται. Ο Θεός δεν νικάται· η αγάπη Του νικάται. Διά τούτο χρειάζεται να ζητάμε έλεος, συγχώρησι. Ο Θεός θα μας τα

δώσει όλα. Να επιμένομε.

Από Το Βιβλίο Του Γεωργίου Κρουσταλάκη, «Γέρων Εφραίμ Κατουνακιώτης, Ο Θεολόγος Και Παιδαγωγός Της Ερήμου», Εκδόσεις Εν Πλω, Σσ. 336-339.